

dr. sc. Mihaela GRUBIŠIĆ ŠEBA

Energetski institut Hrvoje Požar
Savska cesta 163
10 000 Zagreb
e-mail: mseba@eihp.hr

Diplomirala je 2000. godine na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na kojemu je i magistrirala 2008. i doktorirala 2011. godine. Uz to, 2006. završila je i program CFA Charterholder. U razdoblju 2001. - 2023. radila je u bankarstvu, znanstveno-istraživačkoj djelatnosti i poslovnom savjetovanju. Od 2023. godine radi u Energetskom institutu Hrvoje Požar, gdje je viša savjetnica. Objavila je brojne znanstvene i stručne radove s međunarodnom i/ili domaćom recenzijom. Govori engleski, a služi se i njemačkim jezikom.

dr. sc. Marin MILETIĆ

Energetski institut Hrvoje Požar, Zagreb

EKONOMSKI ASPEKTI RAZVOJA BIOPLINSKIH POSTROJENJA

Bioplin kao obnovljivi izvor energije nastaje u procesu anaerobne razgradnje biomase. U sklopu poljoprivrednih gospodarstava uobičajeno je korištenje biomase koju prvenstveno čine silaža (osobito kukuruz i sirak) i stajski gnoj. Silaža omogućava znatno veći prinos proizvedenog bioplina u usporedbi sa stajskim gnojem. Razvoj bioplinskih postrojenja usko je povezan s državnim subvencijama koje su imale svrhu potaknuti i usmjeriti investitore, u ovom slučaju poljoprivrednike na proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora. To je imalo različite posljedice: pozitivne - koje se odnose na brzi razvoj bioplinskog sektora i prilično negativne - preusmjeravanje proizvodnje kukuruza i krmiva s jedinom svrhom iskorištavanja u digestorima.

Međutim, zbog rasta cijena poljoprivrednih sirovina (prvenstveno silaže), pada cijena električne energije

je i težnje da se poljoprivredne sirovine pretežno koriste u prehrani ljudi i stočnog fonda postalo je upitno koliko je opravdano javnim novcem poticati proizvodnju bioplina koja se temelji na korištenju silaže jer je to rezultiralo negativnim utjecajem na poljoprivredno tržište (porast cijena zemljišta i silaže, smanjenje površina za usjeve koji se koriste u prehrambene svrhe itd.).

Polazeći od europskih iskustava i problema u kojima se našao bioplinski sektor u Hrvatskoj, razvoj bioplinskih postrojenja treba promatrati s financijskog i ekonomskog aspekta u kontekstu ispunjenja ciljeva kružnog gospodarstva. Konstantno ovisna o stočnom fondu i raspoloživoj silaži u ograničenom polumjeru od postrojenja bioplinska postrojenja su neizravni poticaj za razvoj stočarstva i poštivanje plodoreda u ratarstvu.